

נולדה בפולין – 20.11.1913
נפטרה ב – 24.8.1994
הייתה נשואה למשה
אמא להגר ליפקין, חנן וחנה גרוס

רוזה הייתה מהיחידות שהגיעו להכשרה עם מקצוע בידה – צבעות. היא ואהרון אחיה, שהלך לקיבוץ מרחביה, השתלטו מיד על נושא הסיוד והצביעה בסלונים. בחורה מקורזלת, חדת לשון, מדברת יידיש, שואלת שאלות ומתעניינת בכל. ב-1933 עלתה ארצה, לקבוצת פלנטי ברחובות. משם עברה לרמת-יוחנן, ועם הטרנספר הגיעה לבית-אלפא. בנתה משפחה עם משה צ'יז'יק. עבדה שנים רבות במטעים, במטבחים ובקב-קור. הגר, בתה: "כילדים אנו זוכרים את אמא עובדת בפרדס ובכרם. בחורף אורזת אשכוליות, ובקיץ כורעת תחת נטל החום בכרם הענבים.

היינו יושבים ליד המקלחת הציבורית ומחכים שהורינו יסיימו להתקלח ויבלו אתנו שעה קצרה. מילות השיר "אבא שם חורש שדות", היו מאוד מוחשיות עבורנו. אמא הייתה לוקחת אותנו למוסך הקיבוץ, לחכות שאבא יחזור עם הקומביין, מהעבודה במשמרת השניה של קציר החיטה.

עם מותו הפתאומי והטראגי של אבא, ואתם בני 49 בלבד – סגרת באחת דלת בפני העולם והסתגרת בצערך. כל הניסיונות שלנו להחזיר אותך לחיים פעילים, נתקלו בהתנגדות בלתי מתפשרת. שיחת קיבוץ, חגים, טיולים, ועדות, מופעים – את כל אלה הוצאת באחת מחייך. רק פינת אור אחת תמיד הייתה לך: הגינה. מדי בוקר, אפילו כאשר גברו כאבייך, היית קופצת לבקר את גינתך הקטנה. כה הרבה עידוד והנאה שאבת מזר פרחים.

נזכור אותך אמא, בשנותייך הטובות ובסבלך. נוחי על משכבך בשלום ולא תדעי עוד כאב".